10:e söndagen e tref 20260809
Samlande rubrik: Vem är störst

Luk 9:46-48 Vem är störst?
46 De började undra vem som var den störste av dem. 47 Jesus, som visste vad de tänkte i sina hjärtan, tog ett barn och ställde det bredvid sig 48 och sade till dem: »Den som tar emot detta barn i mitt namn, han tar emot mig, och den som tar emot mig, han tar emot honom som har sänt mig. Ty den som är minst av er alla, han är stor.«

Dagens text är egentligen inte en berättelse om barn. Bakgrunden är att lärjungarna har vandrat tillsammans med Jesus under lång tid. De har sett honom bota sjuka, stilla stormen och uppväcka döda. Mitt i denna verklighet av Jesu tjänande liv, börjar de fundera på vem av dem som har den högsta ställningen. Vem är finast, störst och står Jesus närmast. Beteendet är inte främmande för oss. Vi använder oss av just rangordningar. Exempelvis generaldirektören för ett statligt verk har högre lön än den som städar toaletterna. Vi människor vill gärna vara betydelsefulla, och strävar uppåt i just rangordning. Vi vill bli sedda, uppskattade och erkända. Vi jämför oss med varandra: Vem är rikast? Vem är klokast? Vem är mest framgångsrik? Även bland kristna finns dessa rangordningar: Om inte annat så vid biskopsval. Frågeställningen uttalad eller outtalad finns där: Vem av kandidaterna har bäst återspeglat Jesu kärleksgärning i sitt liv?

Jesus korrigerar lärjungarnas tankar genom att ställa ett barn mitt ibland dem och säga: *»Den som är minst bland er alla, han är den störste.«*

Det Jesus säger genom dessa ord är, att ingen människa blir frälst därför att hon är duktig, framgångsrik eller religiös. Tvärtom. Vägen till Gud börjar **när** människan inser att hon inte kan rädda sig själv.

Lärjungarna frågade sig: »Vem är störst?«

Jesus svarar egentligen: »Ni ställer fel fråga.«

Det är inte en fråga om vem som är störst, utan att alla människor behöver en Frälsare. Bibeln säger att alla människor **har** syndat och gått miste om härligheten från Gud. Därför behöver vi alla Jesus Kristus. På korset tog han min och din synd på sig, och genom sin uppståndelse öppnade han vägen för mej och dej till Gud.

Kanske sitter någon här i dag och tänker:

»Jag har klarat mig ganska bra genom livet. Jag har försökt vara en god människa.«

Kanske sitter någon annan här och tänker:
»Jag har misslyckats med mycket. Jag duger inte.«
Just när vi börjar reflektera över våra liv kan vi också börja ana att Jesus knackar på hjärtats dörr, medan andra stressar vidare i sina liv.
Budskapet i söndagens evangelium är inte att vi skall bli små för att **förtjäna** Guds kärlek. Budskapet är att vi redan är totalt beroende av Guds nåd. På samma sätt som ett barn är helt beroende av sina föräldrar.
Därför är dagens fråga till oss **inte**: »Vem är störst?«
Utan: **Vill jag** – *och behöver jag!* - **även i dag**, ha Jesus Kristus som min Frälsare?
Avslutningsvis: Det finns en bister sanning i att vår prestige i många fall bedrar oss på vår evighet: Prestigen har svårt för att släppa fram bekännelsen: *Jag är **helt beroende** av Jesu försoningsgärning.*
I våra mänskliga liv ingår tvivel. Allt ifrån ”… jag kommer aldrig att hitta ut ur den här storstaden …” till det känslostyrda tvivlet, när min tro känns svag. Den människa, **som håller sig till Guds sons löften**, även mitt i tvivlet och när tron känns svag, bevaras i den frälsning som Gud har gett dej och mej.
Vi har biblisk allmänbildning. Nåd, det är en gåva som ingen kan förtjäna. Vi får ordet nåd definierat i ett brev som lärjungen Paulus skrev. Lägg märke till att han inkluderar sig själv genom ordet ”oss”. Han erkänner – utan omsvep - sitt eget beroende av Jesu försoningsgärning:
*Ef 2:4 Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har älskat **oss** med så stor kärlek 5 att fast **vi** var döda genom våra överträdelser har han gjort **oss** levande tillsammans med Kristus – av nåd är ni frälsta – 6 och uppväckt **oss** med honom och gett **oss** en plats i himlen genom Kristus Jesus. 7 Därmed ville han för kommande tider visa den överväldigande rika nåden i sin godhet mot oss genom Kristus Jesus. 8 Ty av nåd är ni frälsta genom tron, inte av er själva, Guds gåva är det. 9 Det beror inte på gärningar, ingen skall kunna berömma sig. 10 Vi är hans verk, skapade genom Kristus Jesus till att göra de goda gärningar som Gud från början har bestämt oss till.*
Som sagt släng prestigen och håll Guds evighetslöften levande!